

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

08 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Plămădeală Ghenadie,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Roșca Ivan în numele inculpatului Gorica Veaceslav, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2021, în cauza penală privindu-l pe

Gorica Veaceslav XXXXX, născut la xxxxx, originar și domiciliat în s. xxx, r-nul xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 06.12.2017 – 29.11.2019 (prima instanță);
2. 16.12.2019 – 04.03.2020 (instanța de apel);
3. 16.06.2020 – 10.11.2020 (instanța de recurs ordinar);
4. 28.12.2020 – 03.06.2021 (instanța de apel);
5. 12.08.2021 – 08.02.2022 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni (sediul Dubăsari) din 29 noiembrie 2019, Gorica Veaceslav a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 550 unități convenționale, ceea ce constituie 27 500 lei, cu privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de 1 an.

Au fost admise în principiu acțiunile civile înaintate de Izbaș Tatiana și Izbaș Evghenii în partea ce ține de încasarea prejudiciului material, cu examinarea ulterioară în ordinea procedurii civile.

S-a admis parțial acțiunea civilă înaintată de Izbaș Tatiana în partea ce ține de încasarea prejudiciului moral și s-a încasat din contul lui Gorica Veaceslav în beneficiul lui Izbaș Tatiana prejudicial moral cauzat în sumă de 30 000,00 lei.

S-a încasat din contul lui Gorica Veaceslav în beneficiul statului suma de 1 116 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Gorica Veaceslav la 07.07.2017, aproximativ la ora 09:45, în timp ce se deplasa pe traseul Cocieri-Molovata-Nouă, la ieșire din s. Cocieri, r-nul Dubăsari la volanul automobilului de model „Dacia-Logan”, cu n/î XXXXXX, în apropiere de intersecția

care duce spre baza de odihnă „Struguraș”, încălcând regulile de securitate a circulației rutiere, nu a cedat trecerea în rezultat la ce a tamponat frontal automobilul de model „Opel Vectra”, cu n/î XXXXX, care era condus de Izbaș Evghenii și în care se afla pe bancheta din față pasagerul Izbaș Tatiana. În urma tamponării victima Izbaș Tatiana a suferit leziuni corporale, care conform raportului de examinare medico legală nr. 206 D din 20.07.2017 se califică ca vătămări corporale medii.

Accidentul rutier s-a produs ca rezultat a încălcării de către Gorica Veaceslav a prevederilor pct. 45 din Regulamentul circulației rutiere (în continuare Regulament) prin care este indicat că: *„Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră.*

De asemenea, Gorica Veaceslav a încălcat și prevederile pct. 39 alin. (1) din Regulamentul circulației rutiere, care prevede că *„Prealabil începerii deplasării, reîncolonării sau altei schimbări a direcției de mers, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic”.*

Prima instanță a calificat acțiunile inculpatului Gorica Veaceslav, în baza art. 264 alin. (1) Cod penal - încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Roșca Ivan în numele inculpatului, care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului prevăzut pentru prima instanță prin care să fie adoptată o sentință de achitare.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- argumentele prin care prima instanță și-a motivat sentința de condamnare sunt arbitrare și contradictorii, interpretate eronat în favoarea acuzării și părților vătămate, nefiind bazate pe materialele cauzei penale;

- prima instanță nu a luat în considerare constatările certe din raportul de expertiză judiciară complexă auto tehnică și traseologică nr. 020 din 22 aprilie 2019 și insistând pe altele mai puțin relevante speței, făcând abstracție de conținutul contradictoriu al declarațiilor părților vătămate și a unor martori. Un simplu studiu ale mai multor imagini foto color prezentate de apărare și anexate la materialele cauzei penale, denotă cu claritate că roțile din față ale ambelor automobile după impact, în special Dacia Logan, se află pe linie dreaptă, fără înclinare într-o parte sau alta;

- prima instanță a ignorat declarațiile părților vătămate, dar și constatările primare ale agenților de circulație, potrivit cărora automobilul de model Dacia Logan a manevrat spre stânga, nu a cedat trecerea automobilului Opel Vectra și pe banda acestuia de circulație s-a produs ciocnirea;

- prima instanță în descrierea circumstanțelor de fapt ale accidentului rutier și aprecierii juridice ale acestora, a luat ca bază niște indicii (îndreptarea roților automobilului Dacia Logan ușor spre dreapta și ușor spre stânga a roților automobilului Opel Vectra), care în dosar lipsesc, prin urmare, acești indici, în pofida prezenței unui raport de expertiză judiciară cu constatări tehnico-științifice clare, sunt inventați însuși de către prima instanță pentru a-și justifica motivarea sentinței de condamnare neîntemeiată a lui Gorica Veaceslav;

- prima instanță prin felul în care descrie acțiunile conducătorilor auto, participanți la accident, de fapt, constată faptul trecerii lui Izbaș Evghenii printr-o reacție nereușită, pe banda opusă de deplasare, pe care se deplasa Gorica Veaceslav, unde și s-a produs accidentul. În aceleși timp, prima instanță prin aprecierile sale, admite că Gorica Veaceslav nu este unicul vinovat în comiterea accidentului rutier, dar cel de bază, pentru ce și trebuie să poarte răspundere penală. Prin această constatare, prima instanță admite dubla vinovăție a ambilor conducători auto în producerea accidentului rutier, doar că vina unuia din ei este mai mare;

- este absolut eronată și ieșită din comun constatarea primei instanțe, precum că, faptul dacă Izbaș Evghenii, prin acțiunile sale (viteza de deplasare, felul cum a reacționat nereușit la obstacolul apărut) a contribuit sau nu și el la producerea accidentului, urmează să dea apreciere organul de urmărire penală;

- în sentința de condamnare nu se constată cu certitudine, prin care anume acțiuni s-au manifestat încălcările regulilor de securitate a circulației rutiere sau de exploatare a mijloacelor de transport în cazul lui Gorica Veaceslav;

- nu este corectă soluționarea de către prima instanță a acțiunilor civile ale părților vătămate, admițându-le în principiu, or instanța soluționează și acțiunea civilă prin admiterea ei, totală sau parțială, ori prin respingere.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 martie 2020, a fost respins, ca nefondat apelul declarat, cu menținerea sentinței.

4.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Gorica Veaceslav a săvârșit infracțiunea imputată lui. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

La individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de apel a indicat că ține cont de prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal, și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Roșca Ivan în numele inculpatului, care invocând drept temei pentru recurs art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a inculpatului cu respingerea acțiunii civile în totul.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 10 noiembrie 2020, a fost admis recursul ordinar declarat, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. Pentru a decide astfel, instanța de recurs ordinar a constatat că, deși instanța de apel a indicat în textul acesteia argumentele invocate de partea apărării, nu s-a pronunțat asupra acestora, nefiind regăsit în textul deciziei nici o concluzie a instanței în acest sens.

Mai mult instanța de recurs ordinar a stabilit că judecând apelul, instanța de apel n-a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, limitându-se doar la redarea de la persoana a treia a circumstanțelor și împrejurărilor cauzei constatate de prima instanță, or, aceasta urma să examineze și să supună verificării toate probele și argumentele aduse de apelant. La fel, instanța de apel s-a limitat doar la descrierea probelor prezentate de partea acuzării și nu a supus unei analize ample fiecare probă în parte în raport cu motivele invocate de către inculpat și apărătorul acestuia.

Instanța de recurs a indicat că prima instanță în descrierea circumstanțelor de fapt ale accidentului rutier, face referire la indici care lipsesc în învinuire (*îndreptarea roților automobilului Dacia Logan ușor spre dreapta și ușor spre stânga a roților automobilului Opel Vectra*). În același timp, prima instanță a admis că Gorica Veaceslav nu este unicul vinovat de comiterea accidentului rutier, dar cel de bază, pentru ce și trebuie să poarte răspundere penală. Astfel, prin această constatare, prima instanță a admis dubla vinovăție a ambilor conducători auto în producerea accidentului, doar că vina inculpatului este mai mare.

De asemenea, instanța de recurs ordinar a atestat și aprecierile confuze și contradictorii ale primei instanțe, care mai întâi a indicat „*Deși Gorica Veaceslav a încercat să evite impactul prin virarea spre dreapta (...)*”, apoi indică în loc să încerce evitarea impactului prin virarea ușoară spre dreapta, și-a urmat impulsul de moment și a virat spre stânga, astfel accidentul devenind inevitabil.

Prin urmare, în opinia instanței de recurs, atât prima instanță, cât și instanța de apel nu au pătruns în esența problemei de fapt și de drept, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de instanțe și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii contradictorii și nemotivate, fără a verifica fiecare probă în parte sub aspectul procedurii penale cât și coroborarea acestora.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2021, a fost admis apelul declarat, casată parțial sentința, inclusiv din oficiu în temeiul

art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, în partea învinuirii în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Gorica Veaceslav a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de amendă, în mărime de 550 unități convenționale, ceea ce constituie 27 500 lei.

În rest, sentința a fost menținută.

7.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță, deși în partea dispozitivă a sentinței recunoaște vinovăția lui Gorica Veaceslav în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, totuși în partea descriptivă a sentinței, în ceea ce privește aprecierea probelor, a acceptat concluzii de ordin general cu privire la vinovăția inculpatului, fiind atestată o discrepanță dintre conținutul real a probelor și concluziile formulate, precum și stabilirea pedepsei penale.

Instanța de apel a stabilit că prima instanță urma să constate fapta infracțională pentru învinuirea înaintată inculpatului în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, însă aceasta a încălcat prevederile art. 384 alin. (3), art. 385 alin. (1), pct. 1) – 4), 394 alin. (1), pct. 1), 2), 4), 5) Cod de procedură penală.

Astfel, instanța de apel a constatat că Gorica Veaceslav, la 07.07.2017, aproximativ ora 09:45, în timp ce se deplasa pe traseul Cocieri-Molovata-Nouă, la ieșire din s. Cocieri, r-nul Dubăsari la volanul automobilului de model „Dacia-Logan”, cu n/î XXXXX, în apropiere de intersecția care duce spre baza de odihnă „Struguraș”, încălcând regulile de securitate a circulației rutiere, nu a cedat trecerea, în rezultat la ce a tamponat frontal automobilul de model „Opel Vectra” cu n/î XXXXX, care era condus de Izbaș Evghenii, născut la xxxx și în care se afla pe bancheta din față pasagerul Izbaș Tatiana, născută la xxxxx. În urma tamponării, victima Izbaș Tatiana a suferit leziuni corporale sub formă de fractura maliolei laterale stângi, excoriație pe gamba stângă, care au fost produse cu un corp contondent sau la lovirea de acest corp, care conform raportului de examinare medico legală nr. 206 D din 20.07.2017, se califică ca vătămare corporală medie. Accidentul rutier s-a produs ca rezultat a încălcării de către Gorica Veaceslav a prevederilor pct. 45 din Regulamentul circulației rutiere (în continuare Regulament) prin care este indicat că: *„Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră.”* De asemenea, Gorica Veaceslav a încălcat și prevederile pct. 39 alin. (1) din Regulamentul circulației rutiere, *„Prealabil începerii deplasării, reîncolonării sau altei schimbări a direcției de mers, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic.”*

Prin urmare, instanța de apel a indicat că ținând cont de prevederile art. 27, 99-101 Cod de procedură penală, și cercetând sub toate aspectele probele administrate, le-a dat o apreciere proprie, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care în ansamblul lor, confirmă vinovăția inculpatului Gorica Veaceslav în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal.

În acest context, instanța de apel a precizat că deși inculpatul Gorica Veaceslav nu și-a recunoscut vina, prima instanță motivat și întemeiat a concluzionat referitor la vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii incriminate în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, astfel că prima instanță s-a bazat pe următoarele probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele, și anume: declarațiile părții vătămate Izbaș Tatiana (f.d.31-32, vol.II); declarațiile martorului Surdu Sergiu (f.d.33-34, vol.II); declarațiile martorului Gorgan Alexandru (f.d.37, vol.II); declarațiile martorului Trișca Nicolae (f.d.43, vol.II); declarațiile martorului Gorica Iuliana (f.d.40-42, vol.II); declarațiile martorului Ursu Alexandru (f.d.75, vol.II); declarațiile martorului Prodan Andrian (f.d.76, vol.II); declarațiile martorului Mițcu Andrei (f.d.103-104, vol.II); Caterev Serghei (f.d.106, vol.II); declarațiile expertului Hapatniucovschii Mihail (f.d.171-173, vol.II); procesul-verbal de constatare a infracțiunii din 07.07.2017 (f.d.3, vol.I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 07.07.2017 (f.d.8-14, vol.I); îndreptarea nr. 155 privind determinarea alcoolemiei la Gorica Veaceslav (f.d.55, vol.I); procesul-verbal nr. 155 din 07.07.2017 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei la Izbaș Evghenii (f.d.46-47, vol.I); raportul de expertiză judiciară nr. 206 D din 20.07.2017 (f.d.54-55, vol.I); raportul de expertiză judiciară nr. 207 D din 20.07.2017 (f.d.64-65, vol.I); raportul de expertiză judiciară nr. 210 D din 26.07.2017 (f.d.72-73, vol.I); procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 05.10.2017, întocmit cu participarea bănuțului Gorica Veaceslav (f.d.167-170, vol.I); procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 20.10.2017, întocmit cu participarea martorului Trișca Nicolae (f.d.175-179, vol.I); procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 26.10.2017, întocmit cu participarea părții vătămate Izbaș Evghenii (f.d.182-185, vol.I); procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 26.10.2017, întocmit cu participarea părții vătămate Izbaș Tatiana (f.d.186-188, vol.I); procesul-verbal de confruntare din 03.11.2017, între partea vătămată Izbaș Evghenii și bănuțul Gorica Veaceslav (f.d.193, vol.I); procesul-verbal de confruntare din 03.11.2017, între partea vătămată Izbaș Tatiana și bănuțul Gorica Veaceslav, (f.d.194, vol.I); raportul de expertiză auto-tehnică nr. 020 din 22.04.2019, emis de Biroul asociat de expertiză Judiciară, expert judiciar Hapatniucovschii Mihail (f.d.140-154, vol.II).

De asemenea, instanța de apel a menționat că suplimentar, în ședința de judecată a instanței de apel, procurorul a solicitat verificarea următoarelor probe: declarațiile inculpatului Gorica Veaceslav date în calitate de bănuț la 04.08.2017

(f.d.122 vol.I); declarațiile inculpatului Gorica Veaceslav date suplimentar în calitate de bănuț la 05.10.2017 (f.d.165 vol.I); declarațiile inculpatului Gorica Veaceslav date în calitate de inculpat la 11.09.2018 (f.d.85 vol.II); declarațiile părții vătămate Izbaș Evghenii date în calitate de victimă la 07.07.2017, la urmărirea penală la 04.08.2017, suplimentar la urmărirea penală la 03.11.2017, în instanța de judecată la 11.04.2018 (f.d.19, vol.I; f.d.100, vol.I; f.d.190, vol.I; f.d.29–30, vol.II; f.d.88, f.d.108, vol.II); declarațiile părții vătămate Izbaș Tatiana date la urmărirea penală la 04.08.2017, suplimentar la urmărirea penală la 03.11.2017, în instanța de judecată la 11.04.2018 (f.d.84, vol.I; f.d.193, vol.I; f.d.31–32, vol.II); declarațiile martorului Surdu Sergiu date la urmărirea penală din 11.04.2018 (f.d.31–32, vol.II); declarațiile martorului Gorgan Alexandru date în instanța de judecată din 11.04.2018 (f.d.33–34, vol.II); declarațiile martorului Trișca Nicolae date la faza de urmărirea penală din 28.07.2017 (f.d.101, vol.I), din 20.10.2017 (f.d.173, vol.I); declarațiile martorului Trișca Nicolae depuse în instanța de judecată din 11.05.2018 (f.d.43, vol.II); declarațiile martorului Gorica Iuliana depuse la faza de urmărirea penală din 27.07.2017 (f.d.106, vol.I); declarațiile martorului Gorica Iuliana depuse în instanța de judecată din 11.05.2018 (f.d.40–42, vol.II); declarațiile martorului Ursu Alexandru depuse la faza de urmărirea penală din 27.07.2017 (f.d.105, vol.I); declarațiile martorului Ursu Alexandru depuse în instanța de judecată din 11.05.2018 (f.d.75, vol.II); declarațiile martorului Prodan Andrian date la faza de urmărirea penală din 24.10.2017 (f.d.180, vol.I); declarațiile martorului Prodan Andrian date în instanța de judecată din 22.08.2018 (f.d.76, vol.II); declarațiile martorului Mișcul Andrei date în instanța de judecată din 25.09.2018 (f.d.103–104, vol.II); declarațiile martorului Caterev Serghei date în instanța de judecată din 25.09.2018 (f.d.106, vol.II); declarațiile expertului Hapatniucovski Mihail (f.d.171–173, vol.II); informația parvenită în adresa IP Dubăsri la 07.07.2017 (f.d.5, vol.I); declarațiile depuse inițial de Trișca Nicolae (f.d.18, vol.I); ordonanța din 04.08.2017 privind recunoașterea lui Izbaș Tatiana în calitate de parte civilă (f.d.82, vol.I); ordonanța din 04.08.2017 privind recunoașterea lui Izbaș Evgheni în calitate de parte civilă fiind pretins prejudiciul de 33 000 lei (f.d.98, vol.I).

Prin urmare, analizând probele prezentate în ședința instanței de apel și apreciindu-le, din punct de vedere al coroborării lor cu celelalte probe, analizate, instanța de apel a conchis că acestea demonstrează cu certitudine vinovăția inculpatului Gorica Veaceslav în săvârșirea infracțiunii incriminate, iar acțiunile acestuia corect fiind încadrate în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale.

Astfel, instanța de apel a stabilit că declarațiile inculpatului privind nevinovăția sa în săvârșirea infracțiunii incriminate, se combat prin totalitatea probelor pertinente, concludente, utile și veridice, cercetate în ședința de judecată, și

anume: prin declarațiile părții vătămate Izbaș Tatiana; declarațiile martorului Trișca Nicolae; declarațiile martorului Mițul Andrei; declarațiile expertului Hapatniucovschi Mihail; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 07.07.2017; procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 05.10.2017; procesul-verbal de confruntare întocmit la 03.11.2017, între partea vătămată Izbaș Tatiana și Gorica Veaceslav; raportul de expertiză auto-tehnică nr. 020 din 22.04.2019, precum și schița accidentului rutier; raportul de expertiză judiciară nr. 207 D din 20.07.2017; raportul de expertiză judiciară nr. 210 D din 26.07.2017, probe care coroborează între ele și demonstrează cu certitudine vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal.

Reținând prevederile pct. 3, 10 alin. (1) lit. b), 45 alin. (1) din Regulamentul circulației rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, instanța de apel a menționat că argumentele părții apărării potrivit cărora circumstanțele relatate de către părțile vătămate și de către martorul Trișca Nicolae, sunt nesincere, parțial false și neobiective, nu pot fi reținute, în contextul în care acestea au fost date sub jurământ, și totodată coroborează cu procesul-verbal de cercetare la fața locului din 07.07.2017, schița accidentului rutier, planșele foto precum și concluziile formulate în raportul de expertiză.

Mai mult, în combaterea argumentelor părții apărării, instanța de apel a reținut ca fiind plauzibile declarațiile expertului Hapatniucovschi Mihail, care a comunicat că: „...viteza automobilului de model „Opel Vectra”, în opinia sa, era de 60 km/oră, iar a automobilului de model „Dacia Logan”, era mai mult de 90 km/oră, respectiv automobilul de model „Dacia Logan”, nu putea să se miște cu 60 km/oră, mai repede decât automobilul cu care se mișca martorul Trișca Nicolae, impulsul de mișcare depinde de viteză și masă, dar ca factor secundar poate fi situația când viteza este cuplată, roțile se mișcă înainte și forța de frecare oprește celălalt automobil. *În timpul impactului, e foarte probabil că la automobilul de model „Opel Vectra” s-a blocat roata din dreapta din față, iar la automobilul de model „Dacia Logan”, din stânga din față. Impulsurile automobilului de model „Opel Vectra”, erau mai mari, din care motiv automobilul s-a deplasat înainte, iar automobilul „Dacia Logan”, a fost deplasat în urmă...*”.

Așadar, în acest sens, instanța de apel a respins argumentele apărării cu referire la viteza de deplasare, poziționarea autoturismelor după accident, precum și localizarea roților.

Mai mult, instanța de apel a reținut ca fiind relevante și concluziile formulate în raportul de expertiză complexă autotehnică și trasologică nr. 1-155/17 din 22.04.2019, inclusiv concluziile privind poziționarea autoturismelor în momentul accidentului, potrivit cărora autoturismul de model „Dacia Logan” s-ar fi aflat la momentul impactului sub un unghi de 162 grade, față de axa centrală, reieșind din unghiul din partea dreaptă a autoturismului de model „Opel Vectra” și cel din partea stângă a automobilului de model „Dacia Logan”, precum și de locul accidentului rutier reflectat în schiță.

Instanța de apel a menționat că urmând cursul consecutivității poziției inițial formulată de părțile vătămate Izbaș Evgheni și Izbaș Tatiana, de declarațiile martorului Trișcă Nicolae, care au stabilit cu certitudine „...*faptul depășirii propriului autoturism de către automobilul „Dacia Logan” care circula cu o viteză mare în coraport cu viteza automobilului său, de 60 km/oră, lipsa manevrării înapoi pe banda dreaptă de circulație regulamentară de către șoferul autoturismului „Dacia Logan”*”, de raportul de expertiză auto-tehnică nr. 020 din 22.04.2019 emis de expertul judiciar Hapatniucovski Mihail și declarațiile acestuia, de raportul de expertiză judiciară nr. 207D din 20.07.2017 și raportul de expertiză judiciară nr. 210D din 26.07.2017, a apreciat ca fiind neîntemeiate argumentele părții apărării, acestea bazându-se pe o apreciere unilaterală și subiectivă a situației de fapt, or, fapta prejudiciabilă incriminată inculpatului Gorica Veaceslav, întrunește elementele componente ale infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal – încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale.

Cu referire la pedeapsa stabilită inculpatului, reținând prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, instanța de apel a stabilit că prima instanță, nu a ținut cont de sancțiunea art. 264 alin. (1) Cod penal, care prevede aplicarea pedepsei complementare doar în raport cu pedeapsa închisorii, din care motiv instanța a considerat necesar de a interveni din oficiu în această parte, și luând în considerație gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave, săvârșite din imprudență, motivul acesteia, faptul că inculpatul nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog, că anterior Gorica Veaceslav nu a fost judecat, lipsa circumstanțelor atenuante și agravante, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia, a conchis că inculpatului Gorica Veaceslav, urmează să-i fie stabilită o pedeapsă pecuniară, sub formă de amendă, astfel că pedeapsa acestuia fiind stabilită cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

Referitor la acțiunea civilă, reținând prevederile art. 219 alin. (1)-(4), 220 alin. (1)-(3) Cod de procedură penală, instanța de apel a conchis că prima instanță corect a stabilit cuantumul prejudiciului material, soluționând just acțiunea civilă și dispunând admiterea parțială a acțiunii civile, cu încasarea din contul lui Gorica Veaceslav în beneficiul părților vătămate, suma de 30 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

8. Avocatul Roșca Ivan în numele inculpatului Gorica Veaceslav, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, contestă hotărârile instanțelor de fond cu recurs ordinar, solicitând casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Gorica Veaceslav să fie achitat din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat, și respingerea acțiunii civile.

În argumentarea recursului, indică apărarea că la aprecierea probatoriului administrat în cauza penală, instanța de apel nu a respectat prevederile art. 100 alin. (1)-(4), 101 alin. (1)-(3) Cod de procedură penală.

Prin urmare, invocând declarațiile expertului Hapatniucovski Mihail, a menționat apărarea că unele concluzii ale acestuia, nu corespund circumstanțelor de fapt ale cauzei.

De asemenea, susține că instanța de apel a acordat o credibilitate deosebită declarațiilor părții vătămate Izbaș Evghenii, precizând că de fapt martorul care a urmărit accidentul rutier, este Trișca Nicolae, și în acest sens invocă apărarea declarațiile acestuia. Totodată, invocă apărarea dezacordul și cu declarațiile părții vătămate Izbaș Evghenii.

Astfel, menționează apărarea că potrivit concluziilor din raportul de expertiză complexă autotehnică și traseologică nr. 020 din 22.04.2019, rezultă că automobilul de model „Opel Vectra”, la curba drumului Cocieri-Molovata Nouă, după intersecție în sensul deplasării sale, unde s-a produs accidentul rutier, a depășit viteza admisă fără risc de derapare (77 km), iar ciocnirea celor două automobile, s-a produs pe banda opusă a drumului, pe care regulamentar se deplasa automobilul de model „Dacia Logan”. Potrivit pct. 4.5 din concluziile raportului de expertiză judiciară (varianta II), în momentul aflării automobilului „Opel Vectra” la distanța de oprire de 98 m până la locul ciocnirii, distanța totală dintre automobile putea fi de 155 m. La apariția obstacolului de circulație, șoferul automobilului de model „Dacia Logan”, nu mai dispunea de posibilitatea tehnică de a evita ciocnirea prin frânare.

În acest context, conchide apărarea că circumstanțele obținute prin analiza datelor obiective, pe cale de expertiză judiciară, combat concluziile greșite ale instanței de apel potrivit cărora instanța a reținut ca fiind plauzibile declarațiile expertului Hapatniucovski Mihail, or, atât în raportul de expertiză, precum și în materialele cauzei penale, cu excepția declarațiilor inculpatului Gorica Veaceslav, lipsesc date obiective cu privire la viteza de deplasare a automobilului de model „Dacia Logan”, până la accidentul rutier. Mai mult, declarațiile inculpatului Gorica Veaceslav, nu au fost combătute cu nici o probă în acest sens.

În concluzie, indică apărarea că inculpatul Gorica Veaceslav, nu a încălcat Regulamentul circulației rutiere, acesta deplasându-se regulamentar, astfel că inculpatul nu a săvârșit infracțiunea incriminată, din care motiv Gorica Veaceslav, urmează a fi achitat.

9. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, prin care și-a manifestat dezacordul cu recursul declarat, a solicitat declararea recursului ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, cu menținerea deciziei instanței de apel invocând că instanța de apel și-a argumentat suficient soluția.

Din conținutul recursului, se evidențiază că recurentul își manifestă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a materialului

probatoriu nu se conțin în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

10. Judecând recursul ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit, conchide că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să-l respingă ca inadmisibil în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal lărgit reține că recurentul indică ca temeiuri pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că temeiurile pentru recurs, invocate de recurent, nu s-au confirmat în urma examinării materialelor cauzei, din considerentele ce succed.

Astfel, analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit relevă, că instanța de apel, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, judecând apelul declarat, a verificat minuțios legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, astfel ajungând la concluzia corectă enunțată la pct. 7 al prezentei decizie, și pe larg motivată în pct. 7.1.

Potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Conform prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

La caz, se atestă că apărarea invocă versiunea potrivit căreia probele administrate la cauza penală, nu confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal.

Sub acest aspect, însă, se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, iar convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după pertinența, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Însă cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Din aceste considerente, Colegiul penal lărgit nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform infracțiunii incriminate, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de către partea apărării, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală.

În acest sens, Colegiul penal lărgit atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia privind recunoașterea vinovăției inculpatului Gorica Veaceslav în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal.

De asemenea, instanța de recurs reține că în speță nu și-a găsit confirmare nici temeiul de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

În acest sens instanța de recurs menționează, că potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică

a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal lărgit precizează, că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Potrivit materialelor cauzei, prima instanță l-a recunoscut vinovat pe Gorica Veaceslav de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal.

La rândul său, instanța de apel judecând apelul declarat, a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului Gorica Veaceslav corect au fost încadrate în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, și anume încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale, constatând în acest sens că nu pot fi reținute argumentele părții apărării potrivit cărora declarațiile părților vătămate și ale martorului Trișca Nicolae, sunt nesincere, parțial false și neobiective, în contextul în care acestea au fost date sub jurământ și coroborează cu procesul-verbal de cercetare la fața locului din 07.07.2017, schița accidentului rutier, planșele foto precum și concluziile formulate în raportul de expertiză.

Mai mult, ținând cont de declarațiile părților vătămate Izbaș Evghenii și Izbaș Tatiana, declarațiile martorului Trișcă Nicolae, potrivit cărora s-a constatat ”...*faptul depășirii propriului autoturism de către automobilul „Dacia Logan”, care circula cu o viteză mare în raport cu viteza automobilului său, de 60 km/oră, lipsa manevrării înapoi pe banda dreaptă de circulație regulamentară de către șoferul autoturismului „Dacia Logan”*”, precum și de raportul de expertiză auto-tehnică nr. 020 din 22.04.2019, emis de expertul judiciar Hapatniucovschi Mihail, de declarațiile acestuia, de raportul de expertiză judiciară nr. 207 D din 20.07.2017 și raportul de expertiză judiciară nr. 210D din 26.07.2017, instanța de apel a stabilit că argumentele părții apărării sunt neîntemeiate, și se bazează pe o apreciere unilaterală și subiectivă a situației de fapt, or, fapta prejudiciabilă incriminată inculpatului Gorica Veaceslav, întrunește elementele componente ale infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal – încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit consideră că nu pot fi reținute argumentele recurentului cu privire la dispunerea achitării inculpatului Gorica Veaceslav, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat, or, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile art. 414-419 Cod de procedură penală, iar hotărârea adoptată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Instanța de recurs mai notează și faptul, că argumentele invocate în cererea de recurs, au constituit obiect de examinare la judecarea cauzei în ordine de apel, în privința cărora instanța s-a expus motivat și amplu argumentat, soluție care este

descrișă la pct. 7.1. ale acestei decizii și pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, considerând că reiterarea acesteia nu este necesară.

Or, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*Helle c. Finlandei, hotărârea din 19 decembrie 1997; Garcia Ruiz c. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999*).

Având în vedere cele relatate, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, fapt ce impune respingerea recursului ordinar declarat de către avocatul Roșca Ivan în numele inculpatului Gorica Veaceslav, ca inadmisibil.

11. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul Roșca Ivan în numele inculpatului Gorica Veaceslav, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Gorica Veaceslav Xxxxx**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **31 martie 2022**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie

**Opinie separată
a judecătorilor Timofti Vladimir și Cobzac Elena**

Conform art. 339 alin. (7), 340. alin (3) Cod de procedură penală
în cauza penală privindu-l pe **Gorica Veaceslav XXXXX**

1. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 08 februarie 2022, a fost respins ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul Roșca Ivan în numele inculpatului Gorica Veaceslav, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Gorica Veaceslav XXXXXX**, cu menținerea deciziei atacate.

2. Conform prevederilor art. 339 alin. (7) Cod de procedură penală, am semnat decizia dar nu am susținut motivarea și soluția adoptată (pct. 10 – 11 a deciziei) am propus și susținut o altă soluție, potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, și anume:

"De admis recursul ordinar declarat de către avocatul Roșca Ivan în numele inculpatului Gorica Veaceslav, de casat total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2021, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel".

3. Pentru a fi mai succinți, invocăm că susținem în tot ce este indicat în partea introductivă și în pct. 1-9 a deciziei nr. 1ra-1799/2021, în prezenta cauză.

4. Cu motivarea și soluția adoptată în această cauză nu suntem de acord, din următoarele considerente.

La motivarea și adoptarea soluției instanței de recurs ordinar nu s-a ținut cont de motivele invocate în recursul ordinar declarat de către avocatul Roșca Ivan în numele inculpatului, cum sunt:

"- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

- nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde;

- instanța de apel nu a îndeplinit indicațiile instanței de recurs, dar a mai admis și alte erori de apreciere arbitrară și confuză a probelor, fără să intre în esența circumstanțelor de fapt ale accidentului rutier, ce a afectat soluția adoptată;

- instanța de apel a încălcat prevederile art. 100 alin. (1), (4), 101 alin. (1), (3) Cod de procedură penală;

- din analiza concluziilor instanței de apel asupra declarațiilor expertului Hapatniucovschii Mihail, rezultă că aceste concluzii nu corespund circumstanțelor de fapt stabilite, altele, precum declarațiile expertului Hapatniucovschii Mihail,

fiind traduse neinspirat din rusă în română, distorsionează în totalitate conținutul și sensul acestora, fapt ce a condus la concluzii exact inverse celor constatate;

- instanța de apel a acordat o credibilitate deosebită declarațiilor părții vătămate Izbaș Evghenii, în special în partea care se referă la prezența pe segmentul de drum indicat în timpul comiterii accidentului rutier a unui micorbus de culoare albă care i-a îngădit vizibilitatea, dar și a altor circumstanțe de fapt, deși apărarea a indicat asupra faptului că asemenea mijloc de transport nu a existat, însă instanța de apel a reținut această circumstanță;

- unicul martor care a urmărit într-o oarecare măsură accidentul a fost Trișca Nicolae, și care a declarat că la momentul tamponării, prin preajmă alte automobile pe acel traseu, nu a observat, dacă după depășirea sa, automobilul Dacia Logan să fi conectat semnalul luminos din partea stîngă pentru a indica manevra de trecere spre drumul secundar din stînga înainte de a intra în acea intersecție bifurcată, nu cunoaște dacă șoferul Dacia Logan avea această intenție;

- declarațiile martorului Izbaș Evghenii sunt prea amănunțite, care descrie în detalii (de parcă s-ar fi pregătit din timp pentru un asemenea scenariu) cum se deplasa autoturismul Dacia Logan până la ciocnire (ba dispărea după microbusul de culoare albă, ba apărea din nou), declarații care impun părerea că partea vătămată a urmărit situația rutieră mai multe minute în șir în realitate, acel segment de drum unde a avut loc accidentul rutier reprezintă prin sine o curbă închisă de circa 90 grade, care de rînd cu stuful sălbatic ce creștea până aproape pe acostamentul carosabilului pe ambele părți, făcea imposibilă vizibilitatea înainte atât dintr-o direcție de deplasare, cât și din alta. Pe de altă parte, ciocnirea celor două automobile s-a produs într-o frîntură de secundă și a rezultat cu pierderea cunoștinței de către ambii conducători auto. O asemenea situație implică îndoieli temeinice vis-a-vis de autenticitatea și credibilitatea mărturiilor lui Izbaș Evghenii, cu atât mai mult că aceste îndoieli se amplifică și prin concluziile din raportul de expertiză, susținut de expertul Hapatniucovschii Mihail în ședința de judecată;

- starea lui Gorica Veaceslav de după accident, care-și pierduse cunoștința, părea mai gravă decât a lui Izbaș Evghenii, de aceea acesta a și fost transportat la un spital din apropiere, cel din Dubăsari, pe când soții Izbaș au fost transportați cu ambulanța la spitalul raional din or.Criuleni. În acest context, este îndoielnică afirmația lui Izbaș Evghenii, precum că imediat după accident Gorica V. s-ar fi expus că „demult trebuiau tăiați arbuștii de pe marginea drumului”, avînd în vedere, la părerea sa că, acestea ar fi încurcat vizibilității conducătorilor auto aflați în trafic;

- revenind la declarațiile expertului Hapatniucovschii Mihail în ședința de judecată în prima instanță și cu referire la Raportul de expertiză complexă autotehnică și traseologie cu nr.020 din 22.04.2019, atât în partea descriptivă (de cercetare) a acestuia, cât și dispozitivul (concluziile), care parțial este întocmit în limba rusă, se menționează că, în rezultatul cercetării, locul ciocnirii celor două automobile a fost stabilit sub partea de mijloc a automobilului Opel Vectra aflat pe banda de circulație a automobilului Dacia Logan, aproape de acostament, fapt confirmat și prin schițele grafice din raportul de expertiză judiciară. Din concluziile de expertiză menționate, rezultă că automobilul Opel Vectra la curbura drumului

Cocieri-Molovata Nouă, după intersecție în sensul deplasării sale, unde s-a produs accidentul rutier a depășit viteza admisă fără risc de derapare (77km), iar ciocnirea celor două automobile s-a produs pe banda opusă a drumului, pe care regulamentar se deplasa automobilul Dacia Logan. Potrivit pct.4,5 din concluziile raportului de expertiză judiciară (variantea II) în momentul aflării automobilului Opel Vectra la distanța de oprire de 98 m până la locul ciocnirii, distanța totală dintre automobile putea fi de 155 m. La apariția obstacolului de circulație, șoferul automobilului Dacia Logan nu mai dispunea de posibilitatea tehnică de a evita ciocnirea prin frânare;

- în cazul stabilirii pe cale de expertiză a locului ciocnirii mijloacelor de transport, șoferul automobilului Dacia Logan, care se deplasa pe partea sa de carosabil n-a creat obstacol mijloacelor de transport, care se deplasau din sens opus, cu atât mai mult în situația când Dacia Logan nu se afla în intersecție (neajungând la ea). De aceea în situația dată obstacolul pentru Dacia Logan a fost creat în rezultatul acțiunilor șoferului automobilului Opel Vectra în rezultatul analizei grafice, având în vedere amplasarea pe carosabil a petelor de culoare întunecată, se constată că, locul ciocnirii automobilelor se afla pe banda de deplasare a automobilului Dacia Logan sub automobilul staționat după ciocnire Opel Vectra;

- aceste circumstanțe obținute prin analiza datelor obiective, obținute pe cale de expertiză judiciară, combat în mod categoric concluziile greșite și arbitrare a instanței de apel, în general și celei din pct. 31 a deciziei contestate, în special, potrivit căreia suplimentar, colegiul reține în combaterea argumentelor formulate de apărare în cererea de apel drept plauzibile declarațiile expertului Hapatniucovschii Mihail;

- această concluzie a instanței de apel este expusă într-o formă confuză și neclară, or în raportul de expertiză, dar și în materialele cauzei penale, în afară de declarațiile inculpatului Gorica Veaceslav nu există nici un indiciu obiectiv privind viteza de deplasare a automobilului Dacia Logan înainte de accidentul rutier. Mai mult ca atât, declarațiile inculpatului Gorica Veaceslav în acest sens n-au fost combătute cu nici o probă. Din acest motiv, expertul a folosit în calculele sale viteza de deplasare a automobilului Dacia Logan de aproximativ 60 km/oră, menționată de către inculpat în declarațiile sale. În același timp, instanța de recurs va observa că în materialele cauzei penale nu există nici un indiciu care ar arăta că viteza de deplasare a automobilului Dacia Logan ar fi fost de 90 km/oră (această viteză maximă admisă pe acel sector de drum a fost modelată de expertul judiciar la efectuarea investigațiilor de expertiză). În schimb, există declarații explicite ale părților vătămate Izbaș Evghenii și Izbaș Tatiana, care indică la viteza deplasării de până la ciocnire a autoturismului Opel Vectra de 80-90 km/oră, declarații care sunt foarte aproape și practic coincid cu viteza automobilului Opel Vectra calculată pe cale de expertiză (87 km/oră la mișcarea pe curbă).”

Considerăm că toate aceste motive sunt relevante pentru speța dată și în baza lor urma a fi adoptată soluția propusă de noi, dar instanța de recurs ordinar le-a ignorat, fără să se pronunțe.

Lecturând motivarea(pct. 10 a deciziei 1ra-1799/2021) constatăm că instanța de recurs ordinar prin neexpunerea asupra motivelor relevante din recursul ordinar, total a ignorat temeiul pentru recurs ordinar prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, invocat de recurent în recurs ordinar (f.d. 153, vol. III) și art. 6 CEDO, unde este clar stipulat că instanțele naționale urmează să examineze chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În acest context constatăm, că inculpatul Gorica Veaceslav a fost condamnat incorect în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, pentru că a încălcat prevederile art. 39 alin. (1), 45 R.C.R., căci din mijloacele de probă rezultă că automobilul Dacia nu a ajuns la intersecție pentru a coti la stânga(astfel, nu avea pentru ce să schimbe direcția de deplasare și să cedeze trecerea), plus conform urmelor de la fața locului, analizate amănunțit în raportul de expertiză judiciară complexă auto tehnică și traseologică nr. 20 din 22.04.2019 efectuată de expertul judiciar în autotehnice, autotrasologie, cu o vechime în lucru de 46 ani (v. II, f.d. 140 – 154) rezultă cert că locul tamponării automobilelor Dacia Logan cu Opel Vectra a fost pe banda de deplasare a automobilului Dacia Logan, adică pe contrasens pentru Opel Vectra, ce nu justifică condamnarea inculpatului Gorica Veaceslav care conducea automobilul Dacia Logan, la ce instanța de recurs ordinar nu s-a pronunțat. Mai mult, a pus la baza condamnării inculpatului acest mijloc de probă, care combate învinuirea.

Referindu-ne la decizia instanței de apel din 03.06.2021, considerăm că la fel ca și instanța de recurs ordinar, instanța de apel nu a dat răspuns la motivele relevante/esențiale invocate de apelantul – avocatul Roșca Ivan în numele inculpatului(v. III, f.d. 1-20), dar s-a limitat la reluarea motivelor greșite din sentință privind condamnarea inculpatului Gorica Veaceslav, plus instanța de apel a mai motivat greșit (v. III, f.d. 143) că „*prima instanță corect a stabilit mărimea prejudiciului material*”, pe când prima instanță prin sentință a admis în principiu acțiunea civilă în partea prejudiciului material(v. II, f.d. 229) lăsând examinarea ulterioară în ordinea civilă, iar instanța de recurs ordinar nu s-a expus nicicum asupra acestui motiv, menținând greșit decizia instanței de apel în această parte.

La fel considerăm că instanța de apel a ignorat prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care invocă în alin. (2) că „*pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii..*”, căci prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 10 noiembrie 2020(v. III, f.d. 77 – 90), instanța de recurs ordinar a criticat sentința unde s-a motivat(v. III, f.d. 89) că „*inculpatul Gorica Veaceslav nu este singurul vinovat de comiterea accidentului rutier, dar cel de bază... vina inculpatului este mai mare.... deși Gorica Veaceslav a încercat să evite impactul prin virarea spre dreapta.... și a urmat impulsul de moment și a virat spre stânga...*”, adică persistă concluzii contradictorii și nemotivate, care în prezent sunt repetat menținute prin decizia instanței de apel din 03.06.2021, care la rândul ei este greșit menținută prin această decizie a instanței de recurs ordinar, ce este incorect și nu putea fi acceptat.

Rezumând circumstanțele constatate, conchidem că la caz este incident temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, cazul când instanța de apel nu s-a expus pe motivele relevante invocate în apelul avocatului Roșca Ivan în numele inculpatului Gorica Veaceslav și sunt încălcate

prevederile art. 6 CEDO cu referire la neexpunerea instanțelor de judecată asupra chestiunilor esențiale supuse atenției sale, ceea ce duce la casarea totală a deciziei instanței de apel din 03.06.2021 în speța dată cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată, soluție propusă de noi, descrisă în pct. 2 a acestei opinii separate.

Judecători

Timofti Vladimir

Cobzac Elena